

steringer af Veterinær- og Fødevarerdirektoratets strategi for offentliggørelse af kontrolresultater. Det er min opfattelse, at justeringer og retningslinjer for offentliggørelse af kontrolresultater mest hensigtsmæssigt vil kunne tages på baggrund af en evaluering af en offentliggørelsesstrategi, når fødevarerloven har været i kraft.

Med andre ord vil jeg gerne tilkendegive, at offentliggørelsesstrategien er en vigtig strategi, som efter min mening er kommet for at blive. Regeringen skal ikke påstå, at vi med den nuværende nævnte valgte metode har fundet de vises sten. Vi er også undervejs parat til at lære af de erfaringer, vi har, men at den er kommet for at blive, er der efter min mening ingen tvivl om.

Forhandling

Jørn Jespersen (SF):

Tak til ministeren for besvarelsen.

Jeg vil gerne starte med at sige, som også ministeren var inde på, at når der er tale om offentliggørelse af resultater, som har til formål at beskytte forbrugerne mod en aktuell sundhedsrisiko, så er det min klare opfattelse, at der er total enighed om, at den slags oplysninger naturligtvis skal ud med det samme, og det er jo også den praksis, som findes i dag, og som virksomhederne i virkeligheden også af egen drift kører efter. Så her er der ingen diskussion. Når der er en umiddelbar fare, så skal der selvfølgelig oplyses om det med det samme, så forbrugerne får en mulighed for at imødegå den fare.

Det, der er tale om i debatten, er, hvordan vi yderligere derudover kan bruge offentliggørelsesredskabet på en ordentlig og fair måde, sådan at det bakker op bag fødevarerpolitiske målsætninger, og så det giver forbrugerne et reelt friere valg.

Hvis vi skal tage udgangspunkt i de erfaringer, vi har på nuværende tidspunkt, så er det vores opfattelse i SF, at med nogle af de lister, der er blevet offentliggjort med kontrolresultater, efter at den nye fødevarerlov er vedtaget, og med de aftaler, der blev lavet i udvalget i den forbindelse, har man offentliggjort kontrolresultater, som hverken har givet forbrugerne et friere valg, eller som kan siges at være fair i forhold til producenterne.

Hvis man offentliggør et kontrolresultat et halvt år efter, og hvor det er en isoleret oplysning, der bliver givet til forbrugerne, så er det jo på et tidspunkt, som ikke gør, at forbrugerne har nogen mulighed for at reagere på oplysningen, for den pågældende fødevarer er forlængst købt og fortræet, og det er samtidig i en række tilfælde ikke muligt at identificere producenten eller den forhandler, hvor den pågældende vare er blevet solgt, og det vil sige, at vi altså ikke lever op til målsætningen om at give forbrugerne et friere valg.

Samtidig har vi også set eksempler, hvor en enkelt landmand bliver nævnt på en liste, og det opfattes jo i høj grad som om, at der her er tale om en meget forkert og ulovlig handling. Det er selvfølgelig også fair nok, at det pågældende forhold bliver påtalt, men hvor det at bruge offentliggørelsesredskabet over for en enkeltperson virker noget overdimensioneret. Så vi kan altså sige, at vi har set en række offentliggørelser, som vi fra SF's side ikke mener burde have været offentliggjort.

På den anden side er der en lang række forhold inden for fødevarerområdet, hvor man med god grund og med god mening kunne offentliggøre kontrolresultaterne, som man ikke har gjort endnu. Man kan diskutere, om det vil være en straf, og man kan jo sige, at det at offentliggøre et kontrolresultat altid i en eller anden form er en straf, fordi det jo har til formål at påvirke udbud og efterspørgsel, og dermed vil det opleves som en restriktion for den pågældende virksomhed, så i den forstand vil der være tale om straf. Men det afgørende er ikke at bruge det som en straf, men som en reel forbrugeroplysning og dermed påvirke gennemsigtigheden på markedet.

Jeg hæftede mig ved, at ministeren nævnte Plantedirektoratets offentliggørelse inden for frugt og grønt og nævnte, at her er der gode erfaringer. Det er glimrende, at der er det; det er dem, vi skal bygge videre på.

Jeg skal nævne nogle enkelte områder, hvor der efter vores opfattelse ville være god mening i at bruge offentliggørelsesredskabet yderligere. Det drejer sig f.eks. om sygdomsfremkaldende bakterier. Hvorfor får man ikke nogle tal for de forskellige landes produkter, på de forskellige slagteriers produkter, sådan at man kan se et helhedsbillede af, hvor ligger niveauet, går det den rigtige vej, falder antallet af sygdomsfremkaldende bakterier, salmonella osv.?